

M.K.

Λεβκογιαννης

Αριθμός 1413/2019
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Δ' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Καλού, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Χρήστο Βруνιώτη, Γεώργιο Χοϊμέ, Κωστούλα Φλουρή - Χαλεβίδου και Ουρανία Παπαδάκη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 20 Σεπτεμβρίου 2019, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος: _____ του
κατοίκου _____ ιτικής, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την
πληρεξούσια δικηγόρο του _____ με
δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Της αναιρεσίβλητης: Τεθείσας υπό ασφαλιστική εκκαθάριση
ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE
Ανώνυμος Εταιρεία Γενικών Ασφαλίσεων» (Ιντερνάσιοναλ Λάϊφ
ΑΕΓΑ), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται
νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο
της Ελένη Φρουδάκη.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 11-4-2011 αγωγή του ήδη αναιρεσειόντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 3973/2014 εν μέρει οριστική και 1373/2016 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και **275/2019** του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσειών με την από 28-1-2018 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, με Εισηγήτρια την Αρεοπαγίτη Ουράνια Παπαδάκη, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η πληρεξούσια της αναιρεσίβλητης πρόβαλε την ένσταση απαραδέκτου της ένδικης αναίρεσης και την απόρριψή της και ζήτησε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη από 28-1-2018 αίτηση αναίρεσης προσβάλλεται η υπ' αριθμ. 275/2019 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών για ζημίες από αυτοκίνητο και τη σύμβαση ασφαλίσεως αυτού, των άρθρων 681Α, 666 επ. ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν πριν από την κατάργησή τους με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015, με την οποία αφού έγινε δεκτή τυπικά και κατ' ουσίαν η από 12-1-2017 έφεση της εναγόμενης και ήδη αναιρεσίβλητης ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE Ανώνυμος Εταιρεία Γενικών Ασφαλίσεων» (Ιντερνάσιοναλ Λάιφ ΑΕΓΑ), κατά της υπ' αριθμ. 1373/2016 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία είχε γίνει εν μέρει δεκτή η από 11-4-2011 και με αριθμό καταθ. 78379/3195/2011 αγωγή του αναιρεσειόντος κατά της εναγόμενης και ήδη αναιρεσίβλητης ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρίας με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE Α.Ε.Γ.Α», για επιδίκαση αποζημίωσης από αυτοκινητικό ατύχημα (τραυματισμός οδηγού μοτοσυκλέτας από

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

αυτοκίνητο) και χρηματικής ικανοποίησης, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που προκλήθηκαν σ' αυτόν εξαιτίας του τραυματισμού του, που επήλθε από αποκλειστική υπαιτιότητα του πρώτου εναγόμενου οδηγού του ζημιογόνου με αριθμό κυκλοφορίας αυτοκινήτου, το οποίο ήταν ασφαλισμένο για τις από αυτό ζημίες σε τρίτους στη δεύτερη εναγομένη και ήδη αναιρεσίβλητη ανώνυμη ασφαλιστική εταιρία με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE Α.Ε.Γ.Α».

Σύμφωνα με το άρθρο 235 του ν. 4364/2016: «1. Η Εποπτική Αρχή, είναι η μόνη αρμόδια να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης του άρθρου 220 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή ακολουθεί το στάδιο ασφαλιστικής εκκαθάρισης, εκτός αν άλλως ορίζεται στην απόφαση... 2... 3. Στην περίπτωση ασφαλιστικής εκκαθάρισης, εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα, και επί ζητημάτων που δεν ρυθμίζονται από τον Πτωχευτικό Κώδικα, οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του ΚΠολΔ. Παράβαση των διατάξεων αυτών επιφέρει τις ίδιες κυρώσεις και πρόστιμα στο πρόσωπο του ασφαλιστικού εκκαθαριστή όπως στην περίπτωση του Διοικητικού Συμβουλίου». Η διαδικασία της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, είναι μία συλλογική διαδικασία που ανοίγει με πράξη της εποπτικής αρχής και όχι των πιστωτών και αποβλέπει στη σύμμετρη ικανοποίηση των δικαιούχων από ασφάλιση από το προϊόν της εκποίησης των περιουσιακών στοιχείων από τον εκκαθαριστή (άρθρο 242 § 4 Ν. 4364/2016). Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 239 παρ. 3 του ίδιου νόμου: «Κατά το χρονικό διάστημα που η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται σε ασφαλιστική εκκαθάριση, αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της και σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης, μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση.

Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης».

Σύμφωνα με τις αμέσως παραπάνω διατάξεις, κατά το χρονικό διάστημα που η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται σε ασφαλιστική εκκαθάριση, αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση, α) σε βάρος της επιχείρησης και β) σε βάρος των ασφαλισμένων της, για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση (εννοείται για τις αξιώσεις των ζημιωθέντων τρίτων), έτσι ώστε να προστατεύονται και οι δύο από τις αξιώσεις τρίτων. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης. Τόσο οι ζημιωθέντες τρίτοι, όσο και οι ασφαλισμένοι υπαίτιοι συνήθως του ατυχήματος, δεν έχουν δικαίωμα να ασκήσουν ούτε αναγνωριστική ούτε καταψηφιστική αγωγή κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης. Κι αν έχει αρχίσει η διαδικασία ή είναι εκκρεμής αυτή αναστέλλεται αυτοδίκαια (άρθρ. 239 § 3 Ν. 4364/16). Επί της διαδικασίας ασφαλιστικής εκκαθάρισης, που ομοιάζει πολύ και κυρίως ως προς τις δεσμεύσεις με την πτωχευτική διαδικασία, εφαρμόζονται ευθέως και όχι συμπληρωματικά, οι διατάξεις του ΠτΚ, οι οποίες δεν αντίκεινται στο σκοπό που επιδιώκεται με την εκκαθάριση (άρθρ. 235 § 3 Ν. 4364/2016). Τέτοια δε, είναι η διάταξη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3788/2007), για την αυτοδίκαιη αναστολή των ατομικών διώξεων των πτωχευτικών πιστωτών, με την οποία ορίζεται: «1. Με επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 26, από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεών τους. Ειδικότερα, απαγορεύεται η έναρξη ή συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, η άσκηση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ' αυτών, η άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων, η έκδοση πράξεων διοικητικής ή φορολογικής φύσεως, ή η εκτέλεσή τους σε στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας. 2. Πράξεις κατά παράβαση της κατά την παράγραφο 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι αν ανακληθεί η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης (με απόφαση της αρμόδιας Εποπτικής Αρχής), ακολουθεί, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση, το στάδιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, η οποία, αντιθέτως με ότι συμβαίνει στην πτώχευση, συνιστά συλλογική διαδικασία διοικητικής φύσεως, που κινείται από την Εποπτική Αρχή (και όχι με πρωτοβουλία των πιστωτών), οδηγεί δε στη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, με σκοπό την ικανοποίηση αποκλειστικά με τη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, των πιστωτών, ανάλογα με το ύψος των κατά της τελευταίας υφισταμένων απαιτήσεών τους. Επί της εκκαθάρισεως αυτής, είναι δυνατή η συμπληρωματική, ευθεία και όχι αναλογική, εφαρμογή εκείνων των διατάξεων του Πτωχευτικού Κώδικα, οι οποίες δεν αντίκεινται στον επιδιωκόμενο με την ως άνω εκκαθάριση σκοπό. Μεταξύ των εφαρμοστέων διατάξεων περιλαμβάνεται και εκείνη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα, η οποία, κατά τα προαναφερόμενα, απαγορεύει από την κήρυξη της πτώχευσης, μεταξύ άλλων, την άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων.

Σύμφωνα μ' αυτά που προελέχθησαν, πρέπει -αναφορικά με τα κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης ένδικα βοηθήματα και ένδικα μέσα- να γίνει δεκτό ότι, στο πλαίσιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, επέρχονται ειδικότερα οι ακόλουθες έννομες συνέπειες: Η συζήτηση κάθε είδους, αναγνωριστικού ή καταψηφιστικού χαρακτήρα, αγωγών που ασκήθηκαν από πιστωτές

της εκκαθάρισης, κηρύσσεται ως απαράδεκτη. Η συνέχιση εκκρεμώσεων επί αγωγών αντίστοιχου χαρακτήρα αναστέλλεται αυτοδικαίως. Η έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης με την επίδοση επιταγής προς πληρωμή θεωρείται ως άκυρη. Η διενέργεια πράξεων συντηρητικής ή, αναγκαστικής εκτέλεσης και η συνέχιση αντίστοιχων διαδικασιών κατά της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, ακόμη κι αν έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, αναστέλλονται. Η άσκηση και η εκδίκαση ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από πιστωτές της εκκαθάρισης, απαγορεύεται. Η έναρξη ή συνέχιση διαδικασιών εκτέλεσης εκ μέρους του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. σε βάρος της ασφαλιστικής επιχείρησης αναστέλλονται ομοίως. Σε περίπτωση δε που, παρά την ανωτέρω απαγόρευση, ασκηθούν αγωγές, ένδικα μέσα ή άλλου είδους έννομα βοηθήματα, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αυτών οφείλει και αυτεπαγγέλτως να κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτησή τους, κατ' άρθρο 239 παρ. 3ε τελ. του ν. 4364/2016 (ΑΠ 1942/2017). Η κατά τα ανωτέρω απαγόρευση άσκησης και εκδίκασης ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από πιστωτές της εκκαθάρισης, πρέπει να γίνει δεκτό, ότι αφορά τόσο αυτά που στρέφονται κατά της επιχείρησης, όσο και αυτά που στρέφονται σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση (εννοείται για τις αξιώσεις των ζημιωθέντων τρίτων), έτσι ώστε να προστατεύονται και οι δύο από τις αξιώσεις τρίτων. Πρέπει να αναφερθεί εδώ, αναφορικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητο, ότι υπό το προγενέστερο νομοθετικό καθεστώς του άρθρου 12α παρ. 5 του ν.δ/τος 400/1970, γινόταν δεκτό, ότι επί ασφαλιστικής εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, από την αναστολή των ατομικών

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
ΕΙΣΠΡΕΨΗΣ

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

διώξεων κατά της εταιρίας εξαιρούνταν οι τρίτοι ζημιωθέντες σε τροχαίο ατύχημα που είχαν ευθέως εκ του νόμου δικαίωμα να στραφούν κατά αυτής, λόγω ασφάλισης από την τελευταία της αστικής ευθύνης του ζημιογόνου οχήματος κατά τον χρόνο του ατυχήματος, οπότε οι σχετικές δίκες διεζάγονταν κανονικά και κατά τον χρόνο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης. Τούτο, γιατί η σχετική διάταξη όριζε ότι «κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων ασφαλίματος (και όχι των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση) κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης».

Όπως προκύπτει δε από τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2496/1997 «Ασφαλιστική Σύμβαση, τροποποιήσεις ιδιωτικής ασφάλισης κ.λπ.», ως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του από 1.1.2016 με το άρθρο 278 παρ. 7 του Ν. 4364/2016, «ασφάλισμα» είναι η παροχή σε χρήμα ή σε είδος, η οποία καταβάλλεται όταν επέλθει το περιστατικό από το οποίο συμφωνήθηκε να εξαρτάται η υποχρέωση του ασφαλιστή, ήτοι η λεγόμενη «ασφαλιστική περίπτωση». Σύμφωνα με τα παραπάνω, συνάγεται σαφώς, ότι στην έννοια της ασφαλιστικής περίπτωσης, κατά την οποία καταβάλλεται το ασφάλισμα, εμπίπτει ο θάνατος, η συνταξιοδότηση, η ιατρική πάθηση σε ασφαλίσσεις υγείας, η λήξη του συμφωνηθέντος χρόνου ισχύος του συμβολαίου, η αίτηση εξαγοράς συμβολαίου κ.λπ., σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους του εκάστοτε συμβολαίου. Η απαίτηση για καταβολή ασφαλίματος, αφορά περιοριστικά στη γεννημένη απαίτηση ασφαλισμένου, ήτοι την απαίτηση για καταβολή της συμφωνημένης παροχής που καλείται να καταβάλει η ασφαλιστική εταιρία, εφόσον φυσικά είναι σε λειτουργία, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν επέλθει οι συγκεκριμένες περιστάσεις, από τις οποίες έχει εξαρτηθεί στην ασφαλιστική σύμβαση η καταβολή της παροχής αυτής. Επομένως, ο

όρος «ασφάλισμα» δεν περιλαμβάνει και τις απαιτήσεις τρίτων ζημιωθέντων από τροχαίο ατύχημα κατά της ασφαλιστικής εταιρίας που ασφάλιζε κατά τον κρίσιμο χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα. Ήδη, όμως, με την κατάργηση του ν.δ/τος 400/1970 με το άρθρο 278 του ν. 4364/2016, η αντίστοιχη διάταξη με αυτή του άρθρου 12α παρ. 5 του ν.δ/τος 400/1970 για την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά της υπό ασφαλιστική εκκαθάριση ασφαλιστικής εταιρίας είναι αυτή του άρθρου 239 παρ. 3 του ν. 4364/2016 που ορίζει ότι «κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης». Ο όρος «απαίτηση από ασφάλιση», με τον οποίο αντικαταστάθηκε ο όρος ασφάλισμα, έχει ευρύτερο περιεχόμενο από τον όρο «ασφάλισμα» και η έννοιά του προκύπτει από το άρθρο 2α περ. λδ' του προϊσχύσαντος ν.δ. 400/1970. Ειδικότερα, κατά την αμέσως προηγούμενη διάταξη «Απαίτηση από ασφάλιση» για τις ανάγκες των διαδικασιών εκκαθάρισης, θεωρείται κάθε ποσό που οφείλει η ασφαλιστική επιχείρηση σε ασφαλισμένους, κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, δικαιούχους, ή σε κάθε ζημιωθέντα, οι οποίοι έχουν δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης που απορρέει από την ασφαλιστική σύμβαση, περιλαμβανομένων των ποσών που αποθεματοποιούνται για τα προαναφερόμενα πρόσωπα, όταν δεν έχουν ακόμη καταστεί γνωστά ορισμένα στοιχεία της οφειλής. Τα ασφάλιστρα που οφείλονται από ασφαλιστική επιχείρηση λόγω μη κατάρτισης ή ακύρωσης ασφαλιστικών συμβάσεων θεωρούνται επίσης απαιτήσεις από ασφάλιση για τις ανάγκες των διαδικασιών εκκαθάρισης». Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η έννοια της «απαίτησης από ασφάλιση» είναι ευρύτερη από την έννοια του «ασφαλίματος», καθόσον περιλαμβάνει όλα τα είδη των απαιτήσεων από ασφάλιση, είτε έχει

ΞΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέα

επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος (οπότε γίνεται λόγος για απαίτηση ασφαλισματος), είτε όχι. Επομένως, υπό το καθεστώς του νέου νόμου 4364/2016 για εκκαθαρίσεις που έλαβαν χώρα από 1.1.2016 και μετά, όταν μία ασφαλιστική εταιρία τίθεται υπό ασφαλιστική εκκαθάριση και για όσο διάστημα διαρκεί αυτή, αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις κατά της εταιρίας όλων όσων έχουν απαίτηση από ασφάλιση κατά αυτής, δηλαδή και των τρίτων ζημιωθέντων από τροχαίο ατύχημα που έχουν ευθεία εκ του νόμου αξίωση κατά της ασφαλιστικής εταιρίας, επειδή αυτή ασφάλιζε κατά τον χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα για την προς τρίτους αστική του ευθύνη. Η αναστολή των ατομικών διώξεων περιλαμβάνει και την άσκηση ενδίκων μέσων κατά οριστικών αποφάσεων για τις παραπάνω διαφορές, είτε από τον ασφαλιστικό εκκαθαριστή, είτε από τον τρίτο ζημιωθέντα. Με την παραπάνω διαδικασία, που ομοιάζει με την πτωχευτική διαδικασία, κατά το χρόνο της πτωχευτικής απαλλοτρίωσης, προστατεύεται και η ασφαλιστική εταιρία από τη διατήρηση των ενεργητικών στοιχείων της περιουσίας της, αλλά και οι ασφαλισμένοι από τις ατομικές διώξεις των ζημιωθέντων τρίτων, εφόσον η ασφαλιστική τους εταιρία προέκυψε αφερέγγυα, όλα δε αυτά ισχύουν για τις νέες ασφαλιστικές εκκαθαρίσεις που άρχισαν μετά την 1/1/2016.

Στην προκειμένη περίπτωση, πριν από την άσκηση της κρινόμενης από 28-1-2018 αίτησης αναίρεσης κατά της υπ' αριθμ. 275/2019 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών και πριν από τη συζήτηση αυτής ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, με την υπ' αριθμ. 230/2/15.5.2017 (ΦΕΚ 1665/2017) απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΕΠΑΘ), της Τράπεζας της Ελλάδος, ανακλήθηκε οριστικά η άδεια της αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής επιχείρησης και τέθηκε αυτή υπό καθεστώς ασφαλιστικής εκκαθάρισης, κατά τις διατάξεις των

Σελίδα 10 της 1413/2019 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

άρθρων 109, 110, 114, 226 και 235 ν. 4364/2016, ενώ με την υπ' αριθμ. 231/2017 απόφαση της ίδιας Επιτροπής διορίσθηκε ασφαλιστικός εκκαθαριστής. Σύμφωνα δε με αυτά που προαναφέρθηκαν, η συζήτηση της υπό κρίση αίτησης αναίρεσης που άσκησε ο ενάγων και ήδη αναιρεσείων κατά της υπ' αριθμ. 275/2019 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατ' έφεση, επί της ως άνω αγωγής του αναιρεσείοντος, με αντικείμενο αξιώσεις αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησής του, ως ζημιωθέντος από τροχαίο ατύχημα, κατά της δεύτερης εναγόμενης και ήδη αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής εταιρίας, με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE A.E.Γ.Α», η οποία ασφάλιζε κατά τον χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα για τις από αυτό ζημίες σε τρίτους και της οποίας, πριν την άσκηση της υπό κρίση αίτησης αναίρεσης ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας και τέθηκε σε ασφαλιστική εκκαθάριση πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη, κατά το βάσιμο περί τούτου αίτημα του ασφαλιστικού εκκαθαριστή της αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής εταιρίας, γεγονός το οποίο άλλωστε εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ απαράδεκτη τη συζήτηση της από 28-1-2018 αίτησης για αναίρεση της υπ' αριθμ. 275/2019 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 22 Νοεμβρίου 2019.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στις 6 Δεκεμβρίου 2019.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πιστό Αντίγραφο
θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σημάνση
Αθήνα 15-1-2020
Η Γραμματέας

